

სტრეზინა

საფურცელი, ს.ა.ს.პ.პ. 6

1921 V

წასი 500 მანათი

№ 14
ქართული
ტიპოგრაფია

ყოველდღიური საპოლიტიკო-სალიტერატურო გაზეთი "სტრეზინა" თუთუარდ ღირს 12,500 მ. სამკლოვიარო განცხადება 10,000 მ.; კანტორა ღირს 8—2 საათამდე. რედაქტორის ნახვა შეიძლება მხოლოდ 12—1 საათამდე. რედაქციის მისამართი—თფილისი დამფუძნებელი კრების ქ. № 6, ფოსტის ყუთი № 190, ტელეფონი 12—29.

სტრეზინა

11.

ერის გამართვება, როგორც შეთანხმების ხაფუძველი.

ქართველი ერი მსოფლიოს დარღვეულ ერების ტიპიური მაგალითია. იმპერიალიზმის დამახასიათებელი, როგორც ეკონომიური, ასე ეროვნული ჩაგვრა. ეკონომიური ცენტრში ეს იხატება მუშებისა და უბრალო ფაქტურების, აზარსტ ჩამორჩენილ ქვეყნის ისე დამონაგვებაში, რომ ადგილობრივ პირთა შეფარდებული საერთო ეკონომიური კულტურა ვერ განვითარდეს. იმპერიალიზმი ერს და უცხო ქვეყნის მშობლიურ მრეწველობას, თავის საქონლის ბაზარად ხდის, ადგილობრივად ხელს უშლის ყოველ წარმოების განვითარებას. ასე იქცეოდა რუსეთი საქართველოში, სწორედ ისე, როგორც ინგლისი ინდოეთში, დღეს იაპონია კორეაში. ეროვნული კულტურის მხრივ იმპერიალიზმი ასუსტებს დამარჯვლებულ ერის ყოველ დამახასიათებელ თვისებებს, ამფრებს თავის ჯარს, თავის ენას, თავის მშობლიულობას, სდევნის ყოველ ადგილობრივს, აბატონებს თავისას. რუსეთი ეროვნულ დარღვივაც აწარმოებდა საქართველოში იმპერიალიზმის პოლიტიკას, სწორედ ისე, როგორც იგივე ინგლისი ინდოეთში, იგივე იაპონია დღეს კორეაში. ეს იგი ქართველი ხალხის აქტიური მდგომარეობა რევოლუციური ხასიათისა, საქართველო რევოლუციის ბუნებრივი და უწყვეტ მასალა თანამედროვე რევოლუციისა.

მართლაც უმთავრესი პირობებია უნდა მივხედოთ ის ვარაუდები, რომ საქართველოში მენშევიკები გაბატონდნენ, რომლებმაც რევოლუციისთან ყოველი კვანძი გაწყვიტეს. მაგრამ ეს მისდა ინიტიმაცია, რომ მენშევიკები მოვიდა საქართველოში არა როგორც რეპრესირები და, არამედ რევოლუციის სახელით. მენშევიკები უმთავრესად გამოაშკარავე და გააკოტრა ბატონობამ, რაც ჩინიკვი შეიძლება და ჩინიკვილი პარტიის დამატარებლობა, გახრწნა იგი და რევოლუციური შემაჯავებელი დაუმორჩილა ბურჟუაზიის ინტერესებს. მენშევიკებმა პეტრე სტრეზინის სათვალეები გაიკეთეს და ეროვნების პირთი გამაცხადეს: —საქართველო აღსდგება, როგორც კავკასიისლიტურის ქვეყანა, ან ვერ აღსდგება სრულიად, მაგრამ რაკი იმპერიალიზმის ხანაში დამარჯვლებული ერის ეროვნული ეკონომიკის რეგენსი პარტიის რეგენსი მით უმეტეს, რაც ამ პერიოდს მსოფლიოს რევოლუციის ცეცხლი ახვევია, ამიტომ საქართველო იყო უქრულად ჩვენი სათვალეების გავრცელება, რომ საქართველოს აღსდგება შეიძლება მხოლოდ და მხოლოდ სოციალისტური კლტურით, რევოლუციისათვის კუჭურით. და მენშევიკებმა გაიხრწნა ინიტიმაცია, რომ ის გაიხრწნა თავისი რეპრესირები იდეებით, ჩამორჩენილ მემდინარეობას, გაკოტრდა როგორც ისტორიული კატეგორია.

შეუძლებელია მენშევიკების ცოდვები ქართველ ხალხს მივსწვრათ, ან ვსთქვათ, რომ საქართველო ისევ რეპრესირებული, როგორც მენშევიკები. მხოლოდ ჩინიკვიშვლის და რამიშვილის თავის ქალს გვინა, რომ საქართველო მენშევიკებმა და მენშევიკები საქართველო. მენშევიკები არის მხოლოდ ისტორიული კატეგორია, ისტორიული მოვლენა და მას, როგორც სენს ყველა იხდის ქართველ ხალხთან ერთად. ეს სენს რუსეთში უკვე

მოიხდა, მენშევიკების კლსიკურ ქვეყანაში—გერმანიაში მენშევიკების ლიკვიდაცია ისევე მოხდა, როგორც ყველა, რუსეთში ყველა ის ერები, რომელთაც მენშევიკები განკლეს ამ ქვეყნის რევოლუციის დიდი ფაქტორია. მენშევიკები არ ეგუებოდა საქართველოს არც სერთაშორის მდგომარეობას, არც მის ეროვნულ ხასიათს, არც კლასობრივ პირობებს. საქართველო ტიპიური რევოლუციური მხარეა მენშევიკები კი—რეპრესირები, ეს ფორმა უნდა მოსცილებოდა სამუდამოდ ჩვენს სამშობლოს და მართლაც ვინც მოკლემული არ არის უნარს განსუკრიტოს დაგროვებული ისტორიული მასალა, ის ჩვენთან ერთად გაიმეორებს, რომ მენშევიკები საქართველოში მოკვდებოდა ბუნებრივის სიკვდილით, მისი არსებობა წარმოადგენდა სალიკვიდაციოდ განმუხდებულ არსების მდგომარეობას. ბოლშევიკებმა მხოლოდ მოსპო იგი მხოლოდ ძალით.

მენშევიკებმა სრული ლიკვიდაცია დიდი კულტურული და პრაგმატიკული მოვლენაა. მაგრამ, უნდა გამოვყვეთ, მენშევიკების სრული ლიკვიდაცია ხელს უშლის ბოლშევიკების პოლიტიკის ზოგიერთი მხარე და თუმცა მენშევიკები ჩაკლულია, როგორც ორგანიზაცია, მაგრამ ჩვენს მასაში მას დღეს მეტი გავლენა აქვს, ვიდრე მენშევიკებს ქონდა ბოლშევიკების მოსვლამდე. რასაკვირველია, ესეც დარღვივებია, რაკ ვერა პოლიტიკაც არ უნდა აწარმოონ ბოლშევიკებმა მენშევიკების რესტორაცია საქართველოში შეუძლებელია. მენშევიკები იმდენად გაიხრწნა, როგორც პოლიტიკური და სახელმწიფოებრივი ძალა, რომ ქართველი ხალხის გულში იგი ვერასოდეს იპოვის პაწაწიტიტულად ადვილსაც. მაგრამ საქართველოში მენშევიკების სწრაფი ლიკვიდაცია. რაკ არის ამის უმთავრესი პირობა? ამის პირობაა ის საერთო ინტერესი, რაც ყველა მემარტებელ ფრანს შეგვათხმებებს ერთმანეთთან და შეგვარებებს ბოლშევიკებთან. ეს არის ისე, კატეგორიული რევოლუციური ერთგული პოლიტიკის წარმოება.

დღეს მენშევიკები თუ სამეცნიერო ცოდვების კულტურაში, სოციალისტური ინიტიმაცია არა, რომ მას საქართველოს წინაშე დღეს რამე დგას მისუდვის, აქვალის იდეებით, ან მუშათა მოძრაობის იდეოლოგიით კი არ არსებობენ დღეს ისინი, არამედ მათ აცოცხლებს ის ეროვნული სამოსელი, რომელიც მათ დღეს სრულიად დაუმსახურებლად წამოიხსნეს. მასსახ გონია, რომ მენშევიკები ეროვნული ძალაა, ბოლშევიკები უცხადლა; რაკ ძალაც არ უნდა იყოს დღეს ბოლშევიკები, ის უმეტი ყველასათვის უნდა იყოს აშკარა, რომ ყოველ შეიძლება მენშევიკები არ არის ეროვნული მოვლენა. ბოლშევიკების ცოდვები მენშევიკებმა ვერ აცხონებს, სწორედ ისე, როგორც შეუძლებელია ბოლშევიკების სიძულვილით მენშევიკების შეგვარება. მხოლოდ პოლიტიკური ბაღდებს პირობათ, რომ თუ ბოლშევიკი ავია, კარგი უნდა იყოს მენშევიკი? ამ მსჯელობას ჩვენ ბოლო უნდა მოუღოთ. მაგრამ რუსეთი იტყვიან—нет дыма без огня—არის ისეთი მომენტები, რომლებიც აცოცხლებენ მენშევიკებს, ჰკვებენ გულმურყვილობებს და ამით ჩვენი მსჯელობა ნაკლებად ესმით, ვიდრე ეს შეგვრის კულტურულ აღმშენებ.

ღიან, სრული ეროვნული პოლიტიკის წარმოება—ამ სამარადისო ლხბი მენშევიკური პარტიისა. გავაპროვინით საქართველო, ავამალოთ მისი პრესტიჟი, საქართველოს მთავრობის ხმა გავხადოთ ქართველ ხალხის ხმად—თქვენ ამით მოსპობთ ყოველივე ნიადვს კონტრ-

რევოლუციის და მენშევიკების. ქართველ ხალხს, როგორც დამარჯვლებულს, სწავრიან თავისი მთავრობა, მთავრობა მშობლიური, ეროვნული, ქართული და ჩვენსავე ხალხს ქართული სესტია მთავრობა ურჩევი ძლიერს სხვის მთავრობას. უნდა ყველამ დრეად შევიერთო: საქართველოს რევოლუციონურ მთავრობას ქართველი ხალხი შეყვება ყოველ საქმეში, ყველა განთავლება მთავრობასთან მაგრამ ყველა განიყოება, გორდება, გასპირდება თუ საქართველოს სამრეკლოს სახეები და გავივები ჩამოაშორეთ.

ბევრი ამტკიცებს, სრული ნაციონალიზმა რევოლუციური ძალთა დექსესცია. ეს ისტორიული ტყუილია! სად გავიდა მდგომარეობით რევოლუციურმა ერმა რევოლუციის დემქსესცელი როლი ითამაშოს და ისიც მაშინ, რაც რევოლუცია აგრძნობინებს ჩვენს ერს, რომ ის მას აძლევს პატივს, ნდობას, პიროვნებას. რაღის მომხდარა, რომ საქართველოს ელასატის რამელიმე ძალისათვის, პირი გაეტეხოს და ზურგში მხებილი ჩიქცეს? მიიღეთ ჩვენგან ეროვნული სიტყვა, ეროვნული ფაცა, ეროვნული ნდობა და ჩვენ საქართველოსთან ერთად იქ ვიქნებით, სადაც რევოლუციის სასიცოცხლო ინტერესები გვიკარნებენ.

ჩვენთვის საქართველოშიც მომხდარი ძირითადი ცვლილება არის მხოლოდ და უმთავრესად ორიენტაციის საკითხი. ბოლშევიკებმა საკითხი სასეებით აწვეუნდა დააყინონ. მენშევიკები იქტირებოდა რეპრესირებულ, ბოლშევიკები იქტირებოდა რევოლუციისაკენ, მაგრამ საქართველო, როგორც პირივენი, როგორც არსება, როგორც ორგანიზმი უნდა იყოს, მისი აპარატი უნდა ამოძრავდეს მხოლოდ ახალი ორიენტაციის მიხედვით. მიმართულება იცვლება, რჩება ერთი, ერთი იცვლის გზას, მაგრამ კი არ იზღებ, კი არ ირღვევა. ასე გვემის ჩვენ საკითხი.

საქართველო საესებათ ჩამოშორდა რეპრესირებს, მაგრამ საქართველო საქართველოს არ ჩამოშორებია. საქართველო იოქმედებს, როგორც რევოლუციური ძალა, მაგრამ ის ხელბად ვერ იოქმედებს როგორც არა საქართველო, თუ გსურთ რეპრესირების დაუმრუნდეს საქართველო—შეზღვეთ მისი პიროვნება, დაივიწყეთ მისი სულიერი მისწრაფება, მისი ისტორია, მისი კულტურა; თუ გსურთ საქართველომ რევოლუციის მისცეს მაქსიმუმი იმისა, რისი მიცემა ვისმეს მოუა გონებაში—საქართველო მისცემს უკუეულად. საქართველო არ არის ხარბი, მან იცის ეროვნული თავისუფლების დირექტორია და არასოდეს არ შედრკება იმ მსხვერპლის წინაშე, რომელიც საქართველო რევოლუციის გამარჯვებისათვის, ერის თავისუფლებისათვის. საქართველო არ დამრდება ამ მსხვერპლს, იქნება იგი დიდი ფიზიკური თუ მეტად მნიშვნელოვანი მატერიალური.

თედო ღლონტი.

მოკიგი გაფენლა

როგორც მკითხველმა უკვე იცის ჩვენს პრესაში მთელი რიგი წერილები იყო მოთავსებული ტფილისის გაფენდის შესახებ. მართლაც საქართველო იქნა ცნობილი ტფილისის გაფენდა და რეკომისიის განსათადო კანონი გამოქვეყნდა. რამდენადაც ვიცით გაფენდა უკვე დაწყებულია და პირველი პარტია გავხვენლია ბაჭე, ერეგან, ბათონი ავენ. აქ გვინდა ერთ გაგრეობებს მივაქციოთ უპრადდება. ტფილისის გაფენ-

საქ. სოფ. ფედ. სარ. პარტიის დრ. მთავარი კომისიის იწვავს ქ. ტფილისში პარტიულ ყრილობას

განსახილველი საკითხები:
1. დრ. მთავარ კომიტეტის მოქმედება—მომხსენებელი ამხ. თედო ღლონტი.
2. მოხსენებანი ადგილებიდან.
3. პარტიის უახლოესი პრაქტიკული მიზნები—ამხ. ამხ. პარტენ ქ. ნიშვილი.
4. საქართველოს მდგომარეობა და საქართველო—ამხ. თ. ღლონტი.
5. ინტერნაციონალი—მომხსენებელი ამხ. სიმონ ხუნდაძე.
6. საბჭოთა სისტემა—მომხსენებელი ამხ. ვახტანგ კოტეტიშვილი.
7. პრეტენსიონი და კოლუბრაცია—ამხ. ეფრემ ჩახუნაშვილი.
8. ახალგაზრდათა ორგანიზაციის საკითხი—ამხ. სერგო ამბროსიანი.
9. წესდების ზოგიერთი უზუსტის შეცვლა.
ყრილობაზე გადამწყვეტი ხმით დღევანდელი გაზიგზავნება მხოლოდ პარტიის წესდების მე-23 მუხლის მიხედვით. ქალთა, ახალგაზრდათა და პროფესიის წარმომადგენლებს მიეცემათ სათათირო ხმის უფლება.
ყრილობაზე დღევანდელი იგზავნება 100 წევრზე ერთი. თუ ორგანიზაციის რა ჰყავს სრული ასი წევრი, მაინც გზავნის ერთს დღევანდელს.
ყრილობის დღე ცალკე იქნება გამოცხადებული. ადგილობრივ ორგანიზაციებს შეუძლია ადრას ყრილობისათვის სხვა და სხვა საკითხი 20 ენენისთვემდე. საყრილობო საკითხს ამტკიცებს დრ. მთავარი კომიტეტი.

ღის ცლა იყო ძველადაც, მაგრამ სათანაო შედეგი ვერ მივიღეთ, რადგან მოხსენებელმა ელემენტებმა თავი შეაფარა სხვა და სხვა დაწესებულებებს თუ ფაქტურად არა ფორმალურად მიიქცა და ამით უფლება მოიპოვა ქალაქში ცხოვრების.
ჩვენ ვეჭვობთ, რომ დღესაც ბევრია პარტია კულტურები ამა თუ იმ კანცელარიის გამგე ან მისი თანამშემე, რომელიც ტფილისის გაფენდას თავის ჯიბის სასარგებლოდ გამოიყენებს და თითოეულ მოშობაში ვინც უსუკულიანტს საგრძნობლად თანხას გამოართმევს. ცხადია ეს არ იცის საქ. რეგვამა, რასაკვირველია ამის გაგება იქნად ძნელია, მაგრამ ისეთი პირობებია შექმნილი, რომ ასეთი მოვლენის არსებობა კი მეტად ადვილია.
ამას დამატებთ დღევანდელ დაწესებულებათა შტატი, რომელიც ჯერ კიდევ თებერვალში შექმნილი ხელმოწერა, რადგან წინანდელი მოსამსახურენი გადამხვეული იყო ტფილისიდან და მათი დაბრუნების შემდეგ კი დამხვეურნი ისევ დარჩენ სამსახურში. საშინელი ამოსუფრება ამ მხრივ შექმნილი. მისვალთ რომელიმე დაწესებულებაში, მიგაქვთ ქართულად დაწერილი განცხადება, ამრუნებენ წაღმა-უკლებმა და იმულებული ხარ, რომ ამ რუსულად აუხსნათ საქმის ვითარება ან და უკან გამობრუნდეთ და რუსული განცხადება წარადგინოთ მეორეჯერ.

ერთი სიტყვით ჩვენი დაწესებულებანი საესეა სახელმწიფო ენის უტოდინარა ელემენტებით, რომელიც სულ სხვა ელფურს აძლევს მთელ სახელმწიფოებრივ მუშაობასა და ცხოვრებას, ვიდრე ეს შეფერის სუვერენულ სახელმწიფოს სადაც უნდა სჩანდეს მკვიდრი ხალხის ფიზიონომია, მისი სულისკვეთები, პაქის-ცემა.
საქართველო არა მარტო ქალაქის გაფენდა, არამედ კიდევ უფრო აუცილებელი საქართველო დაწესებულებათა გენერალურა გაფენდა, რომ ერთხელ და სამუდამოდ მკვიდრი მცხოვრებნი სახელმწიფოს გერების მდგომარეობაში არ იმყოფებოდნენ და შეეძლოთ თავისი მშობლიური მეტყველებით წარსდგომა ამა თუ იმ დარგში.
დღეს ზოგი დაწესებულების სრულიად გაუქმებაც არის შესაძლებელი და მისი ფუნქციების განაწილება სხვა დაწესებულებათა შორის.
მუშათა მავიდას და სახელმწიფოს არ შეუძლია მთელი ტფილისის უზრუნველყოფა სუ-სათით, რომელიც დღეს სამსახურში ირიცხება.
საქართველო მანიშნები რიცხვი იყოს მოსამსახურეთა, რომელმაც იცოდეს თავისი მოვლენობა და პირნათლად შეეძ-

სოფოკლი-კოროლის სინა-კოპანის მოვასტარი

(შეგარდენთა გაფერენი).
2.
დავსტოვებთ კოჯორში მხარეულთა გუნდი და დავეშვით ბევისაქენ, საიდანაც იმდენივე აღმართი გვიქონდა ასახლეული. წვიწყანეთ აგრეთვე ბავშობი, რომელიც დიდი ხალხით შაოგვიყინდა. ყველა პარველად უნა მისვლა, მაგრამ მის მამამთავარი შევალა გაგვისწრო. ავედით ქოროლისთან. გვიანდა აუცილებლად ასვლა ზედ ქოროლის კედლებზე. ჯერ წავიდა ასახლეული მკეროდ გუნდით გიორგი, რომელსაც თანდათანობით ყველანი მივყვივით. კლდებზე ვიდვქით ერთი ეროზისგან დაკლებით უფროსები და ამკვარათ ბავშვები ავიყვანეთ; ავედით სულ უმალეს კედლებზე ვწინაშე ჩამოაცვა თავისი შეგარდენული წითელზოლებიანი პერანგი და კარგა ხანს ფრიალებდა ის დროში ქოროლის კედლებზე. იქვე შეგროვდა ჩვენი მომდრალთა გუნდი. ღამაში სურათი იყო პერანგი დაკიდებული ქოროლის ციხის სიმაღლედ ზედ შეუშინებელი მარდი შეგარდენთ კრებულნი. ახლა სანახაობა. ირგვლივ ჩრდილოეთით ტფილისის თავის მიდამოებით და შორს მთები, აღმოსავლეთით ყარაის მიდამოები აღდრეიჯანის მთებით, სამხრეთით ზორჩალოს მიდამოები სომხეთის მთებით, დასავლეთით მანგლისის მიდამოები, რუქაზე, რომელიც თან გვაქვს ვაკვლევთ დაწერალებით ბორჩალოს მიდამოებს, სადაც ბრძოლები იყო ჯერ სომხებთან 1918 წელში, წელს კარუსებთან. აი ხრამის ხიდის ბოლონი, სადაც არა ერთხელ ებრძოდა ქართველთა მამაცი ლაშქარი მუხანათურ მტერს. თვით ქოროლის მადამოები თხილგზისა სუ. იქვე ემოვანა ჩვენს ერთ ძმა ვანო კუპავძეს თავის ქალა, რომელიც ვინ იცის ვის ეტყუენას. ეს თავის ქალა ათასგვარ ოცნებაში და შიდალ მოგონებათა, წარსულ მწარე მოგონებათა

*) დაწერილებით ამის შესახებ ჩვენს ნაშრომში „რუსული იმპერიალიზმი საქართველოში“, ის, აფც. და ფედ.

